ECLI:LV:RPPT:2018:1017.1A68010718.3.S

1. Lieta Nr. 1A68010718
2. Arhīva Nr. 1A-0107-18/21
3.

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018. gada 17. oktobrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese I. Vanaga,
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018. gada 22. maija lēmumu Nr. 779.

Aprakstošā daļa

2018. gada 23. februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Latgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākā inspektore E. Kalniņa sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu (turpmāk tekstā – Protokols) Nr. PC365095 par to, ka 2017. gada 25. jūlijā plkst. 20.00, /adrese/, /pers. C/nodarīja tīšus maznozīmīgus miesas bojājumus /pers. A/, saķerot aiz augšdelma, kratot un pēc tam, kad grūdis, /pers. A/ nobrāzusi rokas kreiso apakšdelmu pret durvju aili, ko apliecina tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinums Nr. 20-1973. Par minēto pārkāpumu paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta pirmajā daļā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Latgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka vietnieka Ē. Šveides 2018. gada 9. aprīļa lēmumu Nr. 088/48-I /pers. C/ sodīts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta pirmās daļas ar naudas sodu divi simts desmit eiro (210 EUR) apmērā.

Savukārt ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk tekstā – Iestāde) 2018. gada 22. maija lēmumu Nr. 779 /pers. C/ vaina maznozīmīga miesas bojājuma nodarīšanā netika konstatēta, vienlaikus nekonstatējot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta pirmās daļas sastāvu, līdz ar to nolemts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Latgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka vietnieka Ē. Šveides 2018. gada 9. aprīļa lēmumu Nr. 088/48-I atcelt un administratīvo lietvedību izbeigt.

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā 2018. gada 18. jūnijā saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018. gada 22. maija lēmuma Nr. 779 atcelšanu, norādot, ka Iestādes lēmums nav pamatots un atceļams pilnā apmērā, sekojošu iemeslu dēļ. Gan /pers. C/, gan Iestāde lēmumā norāda, ka /pers. C/ ir nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra nr. /numurs A/(turpmāk tekstā - nekustamais īpašums) īrnieks. Šādas informācijas sniegšana ir apzināta maldināšana, /pers. C/ bija vienīgais īpašnieks, jo nekustamais īpašums tika iegādāts fiziskās personas /pers. C/ maksātnespējas procesa ietvaros rīkotā izsolē. Īpašumu iegādājās SIA/Nosaukums/, kuras pārstāve ir /pers. A/. Ar 2017. gada 7. jūnija Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas nolēmumu ir apstiprināts izsoles akts, un ar tiesas nolēmumu ir dzēstas visas lietu un saistību tiesības, un konkrēti, dzēstas visas nekustamajam īpašumam ierakstītās parādu saistības, nostiprinātās aizlieguma atzīmes un apgrūtinājumus. Pēc izsoles akta apstiprināšanas nekustamais īpašums tika pārņemts SIA/Nosaukums/ valdījumā, izņemot dzīvokli /adrese/, kur /pers. C/ bija deklarētā dzīvesvieta. SIA/Nosaukums/ tika ievesta valdījumā /adrese/ ar 2017. gada 5. septembra Rīgas Apgabaltiesas nolēmumu. Atbilstoši Maksātnespējas likuma normām, īpašnieks un viņa ģimenes locekļi procesa ietvaros atsavinātajā īpašumā nesaglabā nekādas tiesības, ko pamatoti konstatēja abas tiesu instances. Līdz ar to, nevar būt strīds par to, ka /pers. A/ varēja brīvi atrasties nekustamajā īpašumā, atskaitot /adrese/ dzīvokli, kur /pers. A/ nav atradusies nevienu brīdi. Līdz ar to, nav šaubu par to, ka /pers. C/ ir nodarījis maznozīmīgus miesas bojājumus citai personai piederošā nekustamajā īpašumā. Valsts policija normatīvo aktu nepārzināšanas dēļ ir ignorējusi šo faktu un paļāvusies uz maldinošajiem /pers. C/ paskaidrojumiem. Iestāde lēmumā kļūdaini konstatēja lietas faktiskos apstākļus, kas izpaudās kā pilnīga pievienošanās /pers. C/ sniegtajiem paskaidrojumiem, nepārbaudot to patiesību. SIA/Nosaukums/ kā nekustamā īpašuma īpašniekiem ir tiesības lūgt kompetentām personām nodrošināt īpašuma apsardzību, šajā gadījumā tika piesaistīta apsardzes kompānija. Līdz ar to, nepamatota ir norāde, ka apsardzes darbinieki nevarēja atrasties nekustamajā īpašumā un ir konstatējama /pers. C/ apzināti nepatiesu ziņu sniegšana par notikušā apstākļiem. Apsardzes darbiniekiem ir tiesības un pienākumi, kas ļāva veikt nekustamā īpašumā nepiederošas personas aizturēšanu un nodošanu Valsts policijas darbiniekiem, jo nepastāvēja šaubas par to, ka šī persona ir veikusi nodarījumu, par kuru persona tiks saukta pie administratīvas, iespējams, pat pie kriminālsodāmas atbildības. Pamats administratīvā pārkāpuma lietai ir tiesu medicīnas ekspertīzes slēdziens, kurā norādīts, ka miesas bojājumi ir radušies norādītajos apstākļos. Ekspertīzi neviens nav apstrīdējis, līdz ar to, nav šaubu par to, ka miesas bojājumi ir nodarīti norādītajā vietā un apstākļos. Lēmuma lapā nr. 9 ir kļūdains pamatojums, uz kā pamata lieta ir izbeidzama, it sevišķi pārsūdzēšanas kārtība, kura nekādā veidā neattiecas uz lietas izskatīšanu pēc būtības. Nevainības prezumpcijas piemērošana ir nepamatota, jo šaubas ir radušās kļūdainu normatīvo aktu piemērošanas dēļ, kā rezultātā Iestāde kļūdaini konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, kļūdaini izvērtējusi liecinieku liecības, kļūdaini fiksējusi apsardzes darbinieku tiesisko rīcību. No lietas faktiskajiem apstākļiem ir konstatējams, ka ir noticis administratīvs pārkāpums, kas ir maznozīmīgu miesas bojājumu nodarīšana, kuru lielums ir noteikts kompetentas iestādes veiktā ekspertīzē, šo ekspertīzes atzinumu neviens nav pārsūdzējis, līdz ar to, nav šaubu par miesas bojājumu iegūšanas apstākļiem un daudzumu. /pers. C/ ir atzīstams par vainīgu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un saucams pie atbildības. Lūdz atcelt Iestādes lēmumu pilnībā, taisot spriedumu, ar kuru tiek konstatēta /pers. C/ vaina administratīvā pārkāpuma lietā, un uzlikts sods.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta pirmo daļu, rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka /pers. A/ sūdzība ir apmierināma un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018. gada 22. maija lēmums Nr. 779 ir atceļams.

Saskaņā ar Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} pantu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244. pants paredz, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem redzams, ka 2018. gada 23. februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldesRīgas Latgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākā inspektore E. Kalniņa sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC365095 par to, ka 2017. gada 25. jūlijā plkst. 20.00, /adrese/, /pers. C/ nodarīja tīšus maznozīmīgus miesas bojājumus /pers. A/, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta pirmajā daļā un ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Latgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka vietnieka Ē. Šveides 2018. gada 9. aprīļa lēmumu Nr. 088/48-I /pers. C/ sodīts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta pirmās daļas ar naudas sodu divi simts desmit eiro (210 EUR) apmērā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018. gada 22. maija lēmumu Nr. 779 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Latgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka vietnieka Ē. Šveides 2018. gada 9. aprīļa lēmums Nr. 088/48-I atcelts un administratīvā lietvedība izbeigta.

Iestāde lēmumā norādījusi, ka vērtējot lietā esošos paskaidrojumus, secina, ka liecības ir pretrunīgas savā starpā.

Tiesa atzīst, ka Iestāde lēmumā atreferējusi lietas dalībnieku paskaidrojumus, taču nav sniegusi pilnīgu skaidrojumu par to, kuru personu liecības savā starpā ir pretrunīgas, kā arī nav konkrēti norādījusi uz Iestādes ieskatā pastāvošajām pretrunām.

Tiesa par patiesām uzskata /pers. A/ sniegtās liecības, par to, ka /pers. C/ viņai nodarīja miesas bojājumus. /pers. A/ liecību patiesumu apliecina /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/ un /pers. N/ savos paskaidrojumos lietā, kuros norādīts uz administratīvā pārkāpuma esamību. Proti, /pers. K/ norādījusi uz to, ka viņas māti, /pers. A/, aiz rokām saķēris /pers. C/, pēc kā sācis purināt un grūstīt, nodarot fiziskas sāpes un miesas bojājumus. Savukārt /pers. L/, /pers. M/ un /pers. N/ konsekventi liecina, ka dzirdējuši saucienus pēc palīdzības, pēc kā redzējuši, ka /pers. C/ pie sienas piespiedis /pers. A/, kratījis viņu, sievietei nokritušas brilles, pēc kā palīdzējuši pārtraukt konfliktu.

Iestādes norāde lēmumā par to, ka /pers. A/ paskaidrojusi, ka pie viņas palīgā pieskrēja apsargi, taču paši apsargi norādījuši, ka katrs no viņiem atsevišķi pieskrējuši pie sievietes, nostājoties starp viņu un /pers. C/, tiesas ieskatā neatbilst /pers. A/, /pers. L/, /pers. M/ un /pers. N/ paskaidrojumiem.

Lai arī /pers. A/ paskaidrojumā norādījusi, ka klāt pieskrējuši apsargi, tiesa secina, ka /pers. N/ paskaidrojumā norādījis, ka izdzirdējis palīgā saucienus, pēc kā redzējis kā vīrietis piespiež /pers. A/ pie sienas, saķēris stingri aiz rokām, sievietei nokritušas brilles, un, lai novērstu vīrieša prettiesisko rīcību, viņu aizturējuši apsardzes darbinieki, pēc kā izsaukta Valsts policija. Proti, /pers. N/ paskaidrojumā, pretēji Iestādes lēmumā paustajam, nevērš uzmanību tam, kā pieskrējis pie /pers. A/.

Savukārt /pers. M/norāda, ka izdzirdot saucienus pēc palīdzības, piesteidzies klāt un redzējis, ka /pers. C/ fiziski ietekmē /pers. A/, piespiežot sievieti pie sienas, raustot, sievietei nokritušas brilles, pēc kā nostājies starp personām, lai tiktu pārtrauktas vīrieša prettiesiskās darbības, kuras vīrietis neturpināja, jo bija fiziski pārāki, pēc kā tika izsaukta Valsts policija.

Arī /pers. L/paskaidrojumā norāda, ka pēc palīgā saucienu izdzirdēšanas, pamanījis, ka /pers. A/ saķēris /pers. C/, spiež pie sienas, krata, sievietei nokritušas brilles, un piesteidzies palīgā, lai novērstu vīrieša prettiesisko rīcību, nostājušies starp konfliktējošām pusēm. Vīrietis necenties izrādīt fizisku pretošanos, jo bijuši fiziski pārāki.

Vērtējot /pers. L/, /pers. M/ un /pers. N/ paskaidrojumus izriet, ka personas norāda uz to, ka visi palīdzējuši novērst /pers. C/ prettiesisko rīcību, līdz ar to tiesa secina, ka apsargu paskaidrojumi ir konsekventi, kā arī atbilst arī pašas cietušās /pers. A/ paskaidrojumiem.

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka Iestādes minētais arguments par pretrunām liecībās ir nepamatots un lietā nav konstatējami paskaidrojumi, kas būtu pretrunīgi.

Pārbaudot administratīvās pārkāpuma lietas materiālus, redzams, ka /pers. L/, /pers. M/ un /pers. N/ paskaidrojumos norāda, ka miesas bojājumi nodarīti /pers. AA/, nevis /pers. A/, kas tiesas ieskatā ir vērtējama kā pieļauta pārrakstīšanās kļūda, kas nemaina izdarītā administratīvā pārkāpuma faktiskos apstākļus.

Visi lietā esošie paskaidrojumi to kopsakarā pierāda faktu, ka Protokolā norādītajā laikā, vietā un apstākļos /pers. C/ ir nodarījis /pers. A/ maznozīmīgus miesas bojājumus. Tiesai nav pamata apšaubīt /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/ un /pers. N/ paskaidrojumos sniegtās ziņas par faktiem. Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka minētās personas būtu personīgi ieinteresētas apmelot /pers. C/.

Turklāt, eksperta atzinumā Nr. 20-1973 ir secināts, ka /pers. A/ konstatēti maznozīmīgi miesas bojājumi, proti, kreisā apakšdelma, plaukstas sasitums ar ādas nobrāzumu un zemādas asinsizplūdumu, kas varēja rasties 2017. gada 25. jūlijā lēmumā par tiesas medicīniskās ekspertīzes noteikšanu un apsekojamās norādītajiem apstākļiem, proti, 2017. gada 25. jūlijā ap plkst. 20.00 mājas kāpņu telpā konflikta laikā ar zināmu vīrieti, vīrietis saķēris viņu aiz augšdelmiem, kratījis un pēc tam pagrūdis, kā rezultātā nobrāzusi roku - kreiso apakšdelmu pret durvju aili.

Lietā nav objektīva pamata apšaubīt eksperta sniegto atzinumu, eksperta kvalifikāciju vai eksperta atzinumā sniegto ziņu izvērtējumu un secinājumus. Tiesa uzskata, ka eksperts ir ievērojis Ministru kabineta 2001. gada 6. februāra noteikumos Nr. 51 "Tiesmedicīniskās ekspertīzes veikšanas kārtība" noteikto kārtību, kādā veikta tiesu medicīniskā ekspertīze.

Eksperta atzinumā konstatētie miesas bojājumi, to lokalizācija, veids un rašanās apstākļi atbilst cietušās /pers. A/ norādītajam par notikuma apstākļiem.

Ievērojot minēto, administratīvā pārkāpuma protokols, /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/ un /pers. N/ paskaidrojumos sniegtās ziņas par faktiem un eksperta atzinums ir atzīstami par pieļaujamiem pierādījumiem, kas ir attiecināmi uz konkrēto lietu, proti, notikušā apstākļiem, līdz ar to, tiesa atzīst, ka /pers. C/ veiktais pārkāpums uzskatāms par pierādītu.

Vienlaikus tiesa norāda, ka ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2016. gada 14. aprīļa spriedumu lietā Nr. 104AA-0367-16/28 noteikts, ka tiesa nevar izlemt konkrētās lietas apstākļus, vērtējot vienīgi sūdzībā norādīto un paļaujoties uz tajā norādīto apgalvojumu patiesumu, pretējā gadījumā katrs tiesībsargājošās iestādes personai izdots nelabvēlīgs lēmums būtu atceļams pie apstākļiem, kad persona izvirza notikušo apstākļu sev

izdevīgu versiju, kas, viņaprāt, ir ticama un pieļaujama, tomēr ar lietā esošajiem materiāliem nav pierādāma. Fakts, ka persona, kas ir saukta pie administratīvās atbildības paužatšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu iestādes lēmumu.

Tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018. gada 22. maija lēmumā Nr. 779, pretēji iepriekš minētajam, piešķīra lielāku ticamību /pers. C/versijai, vērtējot vienīgi sūdzībā norādīto un paļaujoties uz tajā norādīto apgalvojumu patiesumu, taču nevērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus kopsakarā, līdz ar to Iestāde nav pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām.

Tiesa nekonstatē apstākļus, kas dotu pamatu apšaubīt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Latgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka vietnieka Ē. Šveides 2018. gada 9. aprīļa lēmumu Nr. 088/48-I, ar kuru /pers. C/ sodīts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta pirmās daļas ar naudas sodu divi simts desmit eiro apmērā.

Ņemot vērā minēto, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018. gada 22. maija lēmums Nr. 779 ir atceļams un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 3. punktu, taisāms spriedums, ar kuru konstatēta personas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, uzliekot sodu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta pirmā daļa nosaka, ka par maznozīmīga miesas bojājuma, tas ir, miesas bojājuma, kas izraisījis īslaicīgas, maznozīmīgas sekas, bet nav izraisījis veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju zaudējumu, tīšu nodarīšanu — uzliek naudas sodu no divsimt desmit līdz četrsimt trīsdesmit *euro*.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par minēto pārkāpumu, miesas bojājumiem ir jābūt nodarītiem tīši, t.i., ar nodomu.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 10. pantam tīšs pārkāpums ir saistīts ar personas gribu, proti, tīšs pārkāpums ietver kaitīgo seku vēlēšanos (tiešs nodoms) vai apzinātu pieļāvumu, ka šīs sekas iestāsies (netiešs nodoms).

Lai konstatētu tīšu pārkāpumu ir jāpastāv cēloņsakarībai, pirmkārt, saistībai starp personas rīcības cēloni un darbībām, otrkārt, starp rīcību un miesas bojājumiem kā nodarījuma sekām.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā ir pierādīta administratīvā pārkāpuma sastāva esamība /pers. C/ darbībās pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta pirmās daļas un /pers. C/ ir saucams pie administratīvās atbildības.

Faktu, ka /pers. C/ neatzīst savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, tiesa vērtē kā mēģinājumu izvairīties no administratīvās atbildības.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Latgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieka vietnieka Ē. Šveides 2018. gada 9. aprīļa lēmumu Nr. 088/48-I /pers. C/ piemērotais administratīvais sods 210 EUR apmērā, atbilda Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma sankcijas minimālajai robežai.

Tiesa saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33. un 34. pantu nenokonstatē /pers. C/ atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Tiesa izvērtējot jautājumu par administratīvā soda piemērošanu, atzīst to par pamatotu un tiesisku, līdz ar to, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, /pers. C/ attieksmi pret nodarīto, tiesa uzskata, ka sods sasniedz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22. pantā noteikto mērķi, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņošanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 3. punktu, tiesa

nosprieda

atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2018. gada 22. maija lēmumu Nr. 779.

Atzīt /pers. C/, personas kods /personas kods/, par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2} panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlikt naudas sodu divi simts desmit euro (210 EUR) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2018. gada 17. oktobrī.

Tiesnese (personiskais paraksts) I. Vanaga